

[Kjærulff-Schmidt.]

hvis der ikke tages fat på besparelserne nu. Det er ikke længere nok at tale om hensigter, om fremtidige besparelser. Der må handlinger til, hvis befolkningen skal bevare blot et gran af tillid til folketinget.

Fremskridtspartiet mener derfor, at der nu energisk og målbevidst må indledes forhandlinger mellem regering og folketing. Forhandlingerne må dreje sig om tre ting. Det første er iværksættelse af øjeblikkelige og kraftige besparelser på de offentlige budgetter. Det er helt uansvarligt at vente med at drøfte besparelser indtil næste års finanslovsforhandlinger. De besparelser, der er nødvendige, er nu af en sådan størrelsesorden, at alle politiske partier må inddrages i forhandlingerne. Vi ønsker at være med i disse forhandlinger. Fremskridtspartiet har mere end noget andet parti påpeget sparepolitikens nødvendighed. Det vil være uparlamentarisk, hvis regeringen vil holde os og andre partier ude fra de nødvendige spareforhandlinger. Og forhandlingerne må begynde nu, således at der meget hurtigt kan opnås klarhed over omfanget af de besparelser, der kan opnås politisk enighed om.

Vi ser helst offentlige besparelser i størrelsesordenen 25 mia kr., men også mindre besparelser end dette beløb — måske 5, 10 eller 15 mia kr. — vil være skridt i den rigtige retning.

Der må medtages besparelser på udgifterne til de sociale boligelskaber, det offentlige administrationsbyggeri, universiteterne, biblioteker, ambassadebyggeri og u-landsgaverne. Der må også optages forhandlinger med de offentligt ansatte om ansættelsesstop og om, at de må vise solidaritet over for det samfund, der brødføder dem, ved begrænsede nedsættelser i lønninger og pensioner i takt med mærkbare skattelettelser. Det vil gøre ondt, men det vil hjælpe. Besparelserne er det første, der må forhandles, hvis man skal komme videre.

Det andet, forhandlingerne må dreje sig om, må nødvendigvis være mærkbare skattelettelser; mærkbare skattelettelser er den eneste acceptable form for reallønforbedring for lønmodtagerne i øjeblikket. Selv om der gives afkald på dyrtidsportioner, selv om der ikke sker lønglidning, selv om der ikke ved overenskomstforhandlingerne sker

lønforhøjelser, så giver skattelettelser hver enkelt lønmodtager flere penge til rådighed. For hver milliard der spares på de offentlige budgetter, kan den skattefrie bundgrænse hæves med 1.000 kr., så hver eneste lønmodtager får en realløn fremgang på godt 400 kr. Samtidig sænkes omkostningsniveauet i løbet af ganske kort tid igennem denne politik, så vore eksporterhverv for første gang i en årrække vil kunne gå i gang med at langtidssdisponere, finde nye markeder, oprette nye arbejdspladser.

Det tredje, der må forhandles om, er omfattende fjernelse af bureaukratiske restriktioner for erhvervslivet: ophævelse af pris- og avancementstoplovgivningen, forenkling af momsadministrationen, afskaffelse af ATP-særordningen, fjernelse af Danmarks Statistiks tyranni over for de erhvervsdrivende, ja, der er snesevis af restriktioner, der kan afskaffes uden skade for samfundet, men til gavn for virkelyst, initiativ og arbejdsglæde.

Dette folketing bør nu erkende, at Danmarks problemer ikke kan klares ved et septemberforligs trylleformularer eller ved at lade regeringen fortsætte med at trumfe sin udgiftslavinopolitik igennem til skade for beskæftigelsen og betalingsbalancen. Selv om folketingets gamle partier af al magt har søgt at bilde sig selv ind, at besparelser og skattelettelser som foreslået af fremskridtspartiet ikke var realpolitik, tror jeg, det tidspunkt er nærmere end nogen sinde, hvor folketingets partier må standse op, tage deres ord i sig igen og forstå, at der ikke er andre veje end den sparepolitik, fremskridtspartiet anviser, og se at få et samarbejde i stand trods al partiegoisme.

De meget alvorlige udsigter, der i øjeblikket tegner sig for beskæftigelsen og for valutaunderskuddet, gør det ikke rimeligt, at folketinget blot lader problemerne ligge, kaster dem fra sig og håber på, at de ikke vokser sig større i sommerens løb. For problemerne vil vokse sig større, hvis vi ikke tager fat på dem nu. Arbejdsløsheden og valutaunderskuddet holder ikke sommerferie. Det vil være helt uansvarligt over for de arbejdsløse, over for dem, der frygter at blive arbejdsløse, over for et erhvervsliv, der har behov for at vide, hvad regeringen og folkettinget vil, ja, det vil være helt uansvarligt over for det danske samfund nu at rejse på sommerferie efterladende et kølvand af ulø-